

[Aksel Larsen.]

al grund til at foretage den nævnte undersøgelse og naturligvis også til at tage hensyn til de resultater, der måtte komme af den.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen henviste iøvrigt til sin tale om dette spørgsmål på havnesammenslutningens møde i Nakskov i august og gav udtryk for, at man ubetinget burde udnytte de muligheder, loven af 1946 giver. Der var en anden del af det ærede medlems tale på havnesammenslutningens møde i Nakskov, som det ærede medlem ikke følte trang til at minde om her; så må jeg tillade mig det, fordi jeg ikke kan undlade at tale om Hanstholm. Jeg må med det samme sige til det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, at hvis han er af den opfattelse, at man ubetinget har pligt til at udnytte de muligheder, en lov af 1946 giver, hvis det ærede medlem anlægger dette formelle synspunkt, så burde han vel anlægge dette formelle synspunkt også overfor andre love. Der er vedtaget en anden lov, nemlig i 1917, om bygning af en havn ved Hanstholm, og det er mig ikke helt forståeligt, hvorfor det ærede medlem pukker på, at loven af 1946 om Thyborøn skal ubetinget overholdes og føres ud i livet i alle sine enkeltheder, men loven af 1917 om Hanstholm kan man lige så stille ignorere.

I medfør af loven om Hanstholm havn af 1917 er der jo gjort et ikke ringe arbejde, og der er givet en 15—16 mill. kr. ud. Man har ikke fået arbejde for alle disse penge; af grunde, som man måske nok kan forstå, men som det bliver svært at få forklaret, har man sultet Hanstholmprojektet på den måde, at man i en årrække bevilgede så få penge hvert år, at man ikke var i stand til at bygge ret meget mere om sommeren, end havet brød ned om vinteren. I besættelsestiden lå arbejdet helt stille; efter besættelsestiden har man taget fat på at reparere en del af det ødelagte, og man er vel nået ret langt frem, samtidig med at man arbejder efter ændrede planer. Men nu er arbejdet totalt standset, og det har været umuligt

at få en forklaring på, hvorfor det i virkeligheden er standset. Det nærmeste, vi er kommet en forklaring, er faktisk den tale, som det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, der er underskriver på en adresse til folketinget om færdigbyggelse af Hanstholm havn, holdt i Nakskov.

Jeg er af den mening, at en vedtaget lov bør overholdes, og hvis man kommer til det resultat, at forudsætningerne for loven er bristet, så bør man ikke lade loven bestå og sabotere dens overholdelse, så bør man møde frem med forslag om ophævelse af loven, men naturligvis kun komme med et sådant forslag, hvis man ud fra alle hensyn skønner dette forsvarligt. Man har ingen af delene gjort vedrørende Hanstholm havn; man har ikke overholdt loven, og man er ikke kommet til folketinget og har sagt: den lov må ophæves, for den er vedtaget under falske forudsætninger, der bør ingen havn bygges i Hanstholm.

Jeg må efter at have studeret alt tilgængeligt materiale om Hanstholm havn være af den mening, at det er muligt at bygge Hanstholm havn, og at mulighederne for at bygge en brugbar og stor havn på vestkysten er bedst på dette sted, og det bekræftes jo også ved de undersøgelser, der er foretaget dels af vandbygningsvæsenet og dels af ingeniørfirmaet Monberg & Thorsen. Så er spørgsmålet, om der er brug for Hanstholm havn. Her siger det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen — og jeg er nødt til at beskæftige mig med ham, ikke for at kaste mig over ham, men fordi vi her endelig har et medlem af tinget, der udtaler sig imod Hanstholm havn og forsøger at begrunde sit standpunkt — her siger det ærede medlem, at Hanstholm havn kan undværes, hvis Thyborøn og Hirtshals havne udvides, og han nævner, tror jeg, i den forbindelse udvidelser for et beløb af 20 mill. kr. Nu er der jo et „hvis“, nemlig: *hvis* Thyborøn og Hirtshals havne udvides. Det er ikke bevist, at de bliver udvidet, og når man tænker på den måde, staten hidtil har behandlet vestkysthav-